

WILLELMI

REMENSIS ARCHIEPISCOPI

ÉPISTOLÆ.

I.

Ad Alexandrum papam, pro Thoma Becquet, archiepiscopo Cantuariensi, scripta cum adhuc episcopus Carnotensis ageret, id est anno 1166.

(Vide Patr., t. CC, in Alexandro III, inter variorum epistolas ad ipsum.)

II.
Ad eundem. — Pro eodem.
(Anno 1168.)
[Vide Patrolog., ibid.]

III.

Ad eundem. — De his quæ circa festum Epiphaniae anni 1169 Ludovicum inter Francorum regem et regem Angliae in colloquio apud Montem mirabilem habito gesta sunt.

(Vide ibid.)

IV.

Ad eundem. — In causa S. Thomæ Cantuariensis. Scripta cum archiepiscopus Senonensis ageret.

(Anno 1169.)
[Vide ibid.]

V.

Ad eundem. — In causa ejusdem.
Vide ibid.)

VI.

Ad regem Angliae. — De excommunicatis ab archiepiscopo Cantuariensi.

(Vide Patrolog., t. CXC, col. 671, inter epistolas S. Thomæ Cantuariensis. Cf. Henrici regis epist. ad Willelum, col. 1049, 1050.)

VII.

Ad Alexandrum papam. — De coronatione filii regis Anglorum.
(Anno 1170.)

(Vide Patr., t. CC, in Alexandro III, inter epistolas variorum ad ipsum.)

VIII.

Ad eundem. — De nece S. Thomæ Cantuariensis.
(Anno 1170.)
[Vide ibid.]

IX.

Ad eundem. — Quod terram regis Anglorum Cismarinam interdicto subjecerit.
(Anno 1170.)

[Ibid.]

A

Ad Ervism abbatem et fratres cœnobii S. Victoris Paris.

(Anno 1170.)

[DUCESNE, *Script. rer. Franc.*, IV, 747.]

W. Dei gratia Senonensis archiepiscopus, et apostolicæ sedis legatus, E. abbati totique capitulo Sancti Victoris, dilectis in Christo filiis, abundare spiritu dilectionis et pacis, per gratiam ejus cuius in pace factus est loca.

Tetigit me aliquantulum per misericordiam suam manus Domini. Et ideo ad diem quam vobis praefixeramus, venire non potuimus. Veniemus autem, Deo volente, ad vos in spiritu lenitatis et mansuetudinis, quam citius dabitur nobis opportunitas, ferentes nobiscum non verbera patris, sed verba matris: parati summo studio laborare ad pacem fratum et quietem, cupientes in visceribus Christi ut religio conservetur ad Dei servitium, et exteriora bene disponantur ad sustentationem Deo servientium. Interim autem servate unitatem spiritus in vinculo pacis, ut pax Dei quæ exsuperat omnem sensum custodiat corda vestra et intelligentias vestras. Valete.

XI.

Ad Alexandrum papam. — Pro Hugone de Campo Florido, Suessionensi episcopo, regis Francorum cancellario.

(Anno 1170.)

(Vide inter epistolas variorum ad Alexandrum III, Patr. t. CC.)

C

Ad Mauricium Parisiensem episcopum. — De deposito cd marcarum argenti ab Eskilo Lundensi archiep. Ervio S. Victoris abbati commisso.

(Anno 1170.)

[DUCESNE, *Script. rer. Franc.*, IV, 604.]

W. Dei gratia Senonensis archiepiscopus, M. Parisiensi episcopo salutem.

In quantum et quam perniciosa frater E. quondam abbas Sancti Victoris ex inordinatis actibus suis Ecclesiam et fratres universos, qui tam religione quam litteratura præ cæteris præminere dignoscuntur, adduxerit confusionem, vestra novit plenius circumspectio. Qui cum sanctos, qui secum erant, pro viribus impugnaverit, et sanctitatem persecutus fuerit, ea per Dei gratiam sibi amputata

nocendi facultate, nondum ut accepimus querit A nomen Domini, sed adhuc manus ejus extenta est, et cum internam et externam non possit subvertere disciplinam, variis et innuicieris exteriorum tentationum generibus eorum nititur perturbare quietem. Proinde cum thesaurum Ecclesiae alicuius occultare contendat, fraternitati vestrae praesentium auctoritate iterato mandamus, quatenus ad Ecclesiam, omni mora semota, accedentes, sub testimonio dilecti filii nostri G. abbatis et fratrum memorare Ecclesiae, enthecas et repositoriola praetaxati Er. scrutari curetis, et caliceum aureum, et alia que ad jus Ecclesiae Beati Victoris spectantia ibidem inveneritis, abbati et fratribus assignetis. Depositum vero archiepiscopi D^{icitur} in loco reponatis in Ecclesia majori. Si vero memoratus Er. praedicta exhibere detrectaverit, nihilominus vase iniquitatis et mamonae contracto, quæ prædiximus executioni mandetis.

XIII.

Ad magistrum Mellorem cardinalem. — Commendat illi negotium archiepiscopi Turonensis.

(Anno 1184.)

[Exstat inter Stephani Tornacensis epistolas, ep. 110. Vid. Par. t. CCXI, col. 309.]

XIV.

Ad B. præpositum et capitulum Remense. — Pro electione Petri Cantoris Parisiensis in decanum Remensem.

(Post annum 1196.)

[MARLOT, *Metropol. Rem.*, II, 442.]

WILLEMUS, Dei gratia Rem. archiepiscopus, S. R. E. tituli Sanctæ Sabinæ cardinalis, apostolice sedis legatus, dilectis Filiis B. præposito, S. canori, totique Remensis Ecclesiae capitulo salutem et dilectionem.

Gratias agimus omnium largitori Deo, qui Remensis Ecclesiae desolationem respiciens, eidem decani talis et doctoris patrocinio destituta talem providit et restituit successorem, cui mores ad exemplum, et scientia exuberat ad doctrinam. Nos igitur devotionis vestrae providentiam in Domino plurimum commendantes, electionem dilecti nostri Petri apud Deum et homines commendabilem, Remensi Ecclesiae utili, approbamus, et gratiam habentes libenter et liberaliter confirmamus.

XV.
Ad Petrum Cantorem. — *De ipsius in decanum Remensem electione certiorum facit.*

(Post annum 1196.)

[Ibid.]

WILLEMUS, Dei gratia Rem. archiepiscopus, S. R. E. cardinalis, apostolice sedis legatus, dilecto filio M. P. Parisiensi cantori, imo decano Remensi, salutem et dilectionem.

B Deo et Remensi nostræ Ecclesiae in gratiarum debitæ assurgimus actiones, eo quod, inspirante Altissimo, eadem Ecclesia vos elegerit in decanum, vobis quoque congratulandum duximus, quod onus a Deo vobis oblatum tam humiliter suscepistis, nec ad ubiores Ecclesiae reditus oculus degener, vel avaritiae spiritus vos retorsit. Eamdem vero electionem ratam habemus, et gratam, utpote qui jam alias, quando super eodem decanatu capitulum in nos compromiserat universum, eum vobis prius obtulimus, si velletis : sed vos saniore tunc usi consilio, tendentes ad finem, quem nunc estis Deo gratias assecuti, creditum vobis a Deo talentum in frequentiorum studiorum et scholarum loco prius erogare pluribus salubriter volebatis. Verum jam hora est, ut de seminibus que messuistis, in alios exultationis manipulos ad propria referatis : unde nostris esurientibus parvulis frangatur panis alimonie doctrinalis, et pia vicissitudine lacte doctrina per vos laxa matris ubera repleantur (3), quæ vos aliquando parvuli suxistis. Dignum erat, et justum, ut nostra primitiva mater Ecclesia, quæ vos aliquandiu indigentiae commodaverat aliorum, suis in necessitatibus revocaret filium, suis retineret usibus revocatum. Unde qua possumus obedientiæ distinctione vobis injungimus, secura in Domino conscientia consulentes, ne cuiquam credatis vobis aliter suggestenti, quominus in hoc proposito perseveretis stabiles et immoti ; in Domino quippe confidimus, quod et in nobis, et nobiscum in aliis fructum Deo placitum facere debeatis ; utpote quem non soli Remensi Ecclesiae, sed et toti provinciae, regnoque potius universo provisum esse credimus, etiam iis temporibus reservatum, vestrae namque circumspectionis consilio in propriis et communibus negotiis specialiter uti decrevimus..... Et ut in eodem stetis proposito firmiores, quandocunque vobis placuerit et Ecclesiae nostræ titulum, et suscipere dignitatis officium per nos, vel per venerabilem fratrem et consanguineum nostrum reverendum Parisiensem episcopum (4), ad sacerdotium promoveri, gratum nobis erit, etc.

(3) Hinc patet Petrum Cantorem lac pietatis et doctrinæ suisse in Ecclesia Remensi.

(4) Is erat Odo de Soliaco, episcopus Parisiensis, nepos Theobaldi Magui, comitis Campanie, post

Mauritium electus, anno 1196. Hic Henrici II, Anglorum regis, et regis Gallorum consanguineus vocatur.